

holland festival '70

programma **19**

Teatro Libero, Rome

Orlando Furioso

Amsterdam	Koopmansbeurs	20, 21 juni
Den Haag	Houtrusthal	22, 23 juni
Rotterdam	Rivièrahal	24, 25 juni
Eindhoven	Philips Jubileum Hal	26 juni

Orlando Furioso

Spelregels voor de toeschouwers

Om 'Orlando furioso' naar waarde te schatten behoeft men geen Italiaans te kennen noch, eerlijk gezegd, het 'verhaal'.

De hiernavolgende toelichting verduidelijkt zoveel mogelijk de hoofdlijnen van de handeling. Die hóeft men niet te volgen: te veel speelt zich tegelijkertijd af. Voor bijzonder geïnteresseerden, studievorsers, belangstellenden in theaterwetenschap en literatuur zijn in de zaal vertalingen verkrijgbaar van Ariosto's door Sanguineti bewerkte tekst, geredigeerd door Conrad van de Weetering.

Dit terzijde: 'Orlando furioso' is immers vooral een spel, dat de toeschouwer wil amuseren en binnenvoeren in een poëtisch toneelgebeuren dat alle theaterwetten op losse schroeven zet. Kom er maar zo dicht mogelijk bij en geef uw ogen en oren de kost. Laat u toefluisteren door Angelica terwijl achter u de degens flitsen en naast u een klein toeschouwertje onder een van de wagens kruipt.

De poëzie van 'Orlando' schuilt niet alleen in de voorstelling maar ook in de aanblik van uw mede-toeschouwers naarmate zij zich laten ont-maskeren.

Alles mag: praten, rondlopen, fotograferen, lachen, luisteren, aanmoedigen, applaudisseren. Alleen — op last van de brandweer — niet roken.

'Orlando furioso' duurt ongeveer anderhalf uur; er is geen pauze. Alles gaat door als een stripverhaal...

Zoek vooral niet naar een 'diepere betekenis'.

En als de wagens gaan rijden: pas op de benen...

H. de W.

Wat er te zien is

Het speelvlak wordt begrensd door twee geïmproviseerde klassieke Italiaanse tonelen, voorzien van toneelgordijnen, horizontdoeken, wolkenluchten.

De 38 'carrelli' die men bij het begin van de voorstelling aan de kant ziet staan, zijn bewegende tonelen die verscheidene gedaanten aannemen, zoals schepen, slagvelden, 'een landweg'. Soms dienen zij als platform voor één acteur, soms worden zij in enkele seconden tot grotere speelvlakken samengevoegd of, zoals in 'Het beleg van Parijs', tot een vesting verenigd.

De grote waanzin-scène van Orlando speelt zich af op vier samengevoegde 'carrelli' met de totale grootte van een boksring.

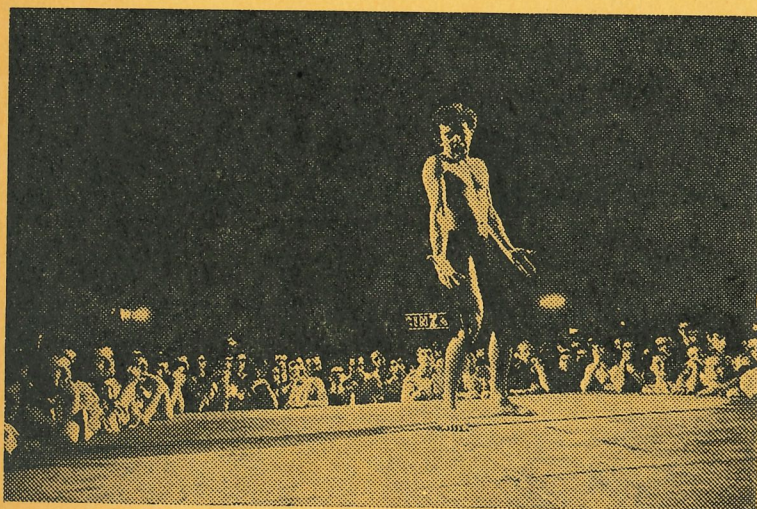
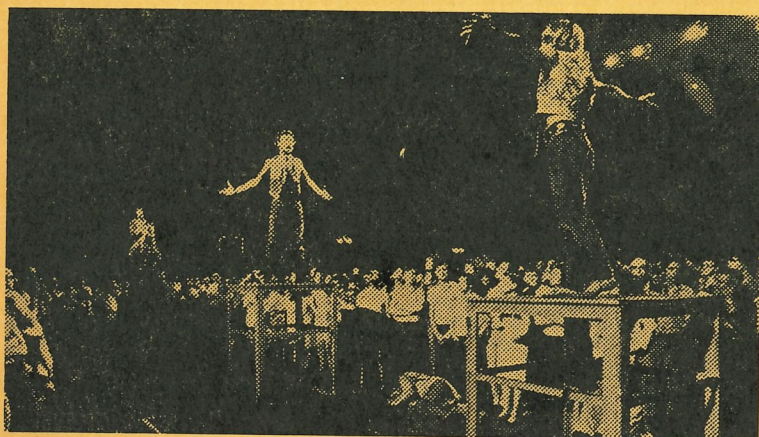
Sommige karren torsen de paarden uit het stuk, zoals het gevleugelde ros van Ruggiero de Saraceen en 'Brigliadoro' (Goudteugel), het strijdros van Mandricardo, de 'wrede Moorse rover'.

Het vreeswekkende geraamte met door zout water gebleekt gebeente is het Zeemonster van Ebuda.

Pronkstuk van de voorstelling is de Hippogriffon (of Elias-schip) met het Leonardo-achtig draai-mechaniek, dat onder meer Astolfo dient bij zijn reis naar de maan.

De zilverige, rechtop staande kasten zijn het betoverd kasteel van de tovenaer Atlante en de kooien die aan het slot spelers en publiek omvatten zijn het Labyrint.

Orlando Furioso - holland festival '70

programma

Teatro Libero, Rome

Orlando furioso (Razende Roeland)
Ludovico Ariosto :
Bewerking : Edoardo Sanguineti
Regie : Luca Ronconi
Scenografie : Uberto Bertacca
Costuums : Elena Nannini
Organisatie : Paolo Radaelli

Acteurs en actrices :

Edmonda Aldini, Dorotea Aslanidis, Rodolfo Baldini, Nino Bignamini, Paolo Bonetti, Emilio Bonucci, Liu Bosisio, Pierangelo Civera, Enzo Consoli, Ambra Danon, Duilio del Prete, Luca de Mata, Luigi Diberti, Alberto Donatelli, Antonio Fattorini, Massimo Foschi, Marco Galletti, Paola Gassmann, Cesare Gelli, Graziano Giusti, Maria Grazia Grassini, Romano Malaspina, Pino Manzari, Marzio Margine, Mariangela Melato, Maurizio Merli, Aldo Miranda, Carlo Montagna, Sergio Nicolai, Anna Nicora, Ottavia Piccolo, Michele Placido, Giancarlo Prati, Armando Pugliese, Aldo Puglisi, Anna Rossini, Rosabianca Scerrino, Paola Tanziani, Gabriele Tozzi, Renata Zamengo

Regie-assistenten : Giorgio Ferrara, Pino Manzari, Marco Parodi,
Armando Pugliese
Costuum-uitvoering : Piero Baldini

Technische leiding

voor Teatro Libero :

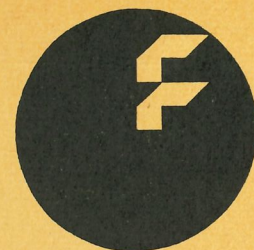
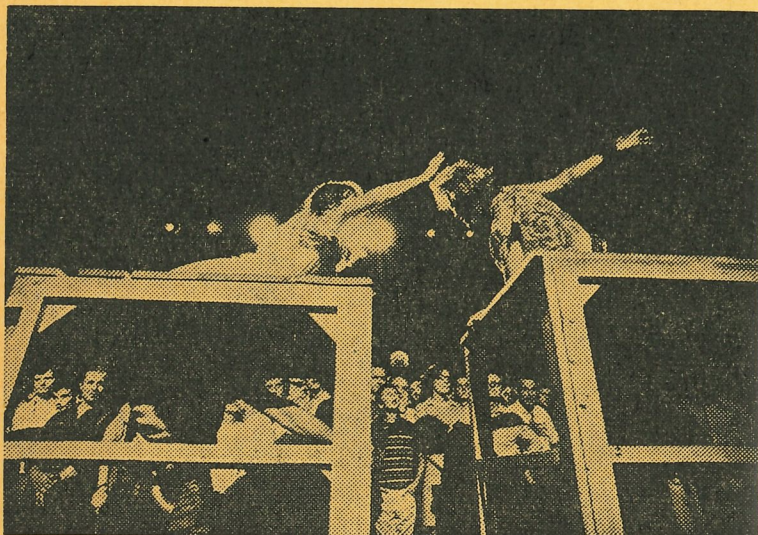
Armando Attenni, Gianni de Benedictis, Bianca de Sanctis, Angelo di Santo, Elio di Santo, Bice Minori, Rinaldo Minori, Silvano Paglia, Lino Renzi, Osvaldo Studer, Enzo Venturini

voor Holland Festival :

Georges Lambrecht, inspeciënt
Conrad van de Weetering : coördinator
B. Pinxteren : tolk
F. Pijnenburg : tolk
H.H. Kroeze
Kurdiosky
Linneweever
Maronier
Reibestein
Scholten
Timmermans } technische medewerking

N.V. Stalenbuissteigers, Rotterdam

Amsterdam	Koopmansbeurs	20 en 21 juni	20.15 uur
Den Haag	Houtrusthal	22 en 23 juni	20.15 uur
Rotterdam	Rivièrahal	24 en 25 juni	20.15 uur
Eindhoven	Philips Jubileum Hal	26 juni	20.15 uur

orlando furioso

De handeling :

1) Het spel begint met het eerste ottava (achtregelig vers) van Ariosto's gedicht uitgesproken door ASTOLFO

Le donne, i cavalier, l'arme e gli amori . . .
(Jonkvrouwen, ridders, strijd en liefde . . .)

2) Vlucht van Angelica te paard

Angelica vlucht te paard dwars door het struikgewas weg voor franse ridders (Rinaldo en Orlando) en moorse soldaten (Sacripante en Ferrau), die haar met hun liefde achtervolgen.

Sacripante omarmt in een ander deel van het woud zijn paard, klaagt over zijn liefdessmart en houdt een monoloog over maagdelijkheid.

3) Droom van Orlando

Orlando droomt in Parijs, dat Angelica zijn hulp inroept om haar maagdelijkheid te beschermen. Met een schok wordt hij wakker en besluit de jonkvrouw te gaan zoeken. *Zijn ervaringen bij dit zoeken vormen een hoofdlijn van de voorstelling.*

4) Angelica belaagd en duel tussen Bradamante en Sacripante

Angelica wordt eerst belaagd door een heremiet en daarna door Sacripante. Bradamante, in het wit als man gekleed, komt op haar paard aangesneld en bevrijdt Angelica, door Sacripante in een duel uit het zadel te werpen. Een boodschapper te paard onthult, dat Bradamante een als man verklede jonkvrouw is, op zoek naar haar minnaar Ruggiero. Haar ervaringen bij dit zoeken vormen een tweede hoofdlijn van de voorstelling.

5) Bradamante en Pinabello

Terwijl we aan de ene kant deelnemen aan de avonturen, die Bradamante beleeft bij het zoeken naar Ruggiero . . .

Pinabello, in donkere kleding en met een pluim op zijn hoed, vertelt aan Bradamante over een betoverd kasteel, waarin de tovenaars Atlante, Ruggiero gevangen houdt in gezelschap van een jonkvrouw, die hijzelf eerst had ontvoerd.

Een boodschapper onthult Pinabello, dat Bradamante tot een vijandig huis behoort, waarop Pinabello besluit haar door een list te doden. Hij voert haar naar de top van een berg en werpt haar daar in een grot. In die grot ontmoet Bradamante de goede fee Melissa.

Olimpia en Orlando

leven we aan de andere kant mee met de ervaringen van Orlando, die op zoek naar Angelica, ook andere ongelukkigen te hulp komt en bevrijdt.

De eerste van dezen is Olimpia. Zij is koningin van Holland en in de rouw. Zij vertelt, dat de trouweloze Cimosco, koning van Phrygië (Friesland) en uitvinder van 'de haakbus' (een wapen), haar vader en broeders heeft gedood en haar minnaar Bireno heeft opgesloten, om haar zodoende te dwingen met zijn zoon Arbante te trouwen. Zij wreekt zich door Arbante de keel af te snijden. Cimosco wil zijn woede daarover botvieren op Bireno, maar op dat moment komt Orlando tussenbeide, redt Bireno en gooit Cimosco's 'haakbus' in zee. Olimpia en Bireno vertrekken overgelukkig per boot op huwelijksreis.

6) Bradamante bevrijdt Ruggiero van de tovenaars Atlante

De fee Melissa voorspelt Bradamante, dat uit haar huwelijk met Ruggiero het roemruchte geslacht 'het Huis d'Este' zal voortkomen. Zij schenkt haar een onzichtbaarmakende ring, die het haar mogelijk zal maken de tovenaars Atlante in een duel te verslaan en Ruggiero te bevrijden uit het betoverde kasteel. De tovenaars Atlante verschijnt in wapenrusting op zijn gevleugeld ros (Ippogrifo). Hij heeft een wonderspiegel bij zich, die zijn tegenstanders verblindt en hem in staat stelt ze gemakkelijk te overwinnen. Door een list weet Bradamante hem ter aarde te werpen. Ze bindt hem vast, waarop hij zich voordeed als een oude man en haar smeekt medelijden met hem te hebben. Maar Bradamante laat zich niet vermurwen en dwingt hem Ruggiero uit het kasteel te bevrijden.

Eindelijk zijn Bradamante en Ruggiero dan verenigd. Ze omhelzen elkaar, maar spoedig klimt Ruggiero op het gevleugeld ros (Ippogrifo), dat hem in een ogenblik weer ver van Bradamante vandaan voert, waarna Bradamante opnieuw kan beginnen met het zoeken naar haar Ruggiero.

Astolfo (vertegenwoordiger van een derde hoofdlijn in Ariosto's werk) verschijnt, gevangen in de netten van de boze fee Alcina (allegorie van de wellust, met haar gezicht verscholen achter een gouden masker). De schijnbare schoonheid van deze fee Alcina wordt ontmaskerd door de goede fee Melissa.

7) Olimpia verlaten en

Olimpia is door Bireno achtergelaten op een onbewoond eiland. Ze beklagt zich wenend en smeekt om hulp.

Isabella geboeid

Isabella, dochter van de koning van Galicië, vertelt hoe ze in handen viel van rovers, die haar nu willen verkopen. Wanhopig smeekt ze om hulp en Orlando verschijnt net op tijd om haar te redden.

Angelica is ontvoerd door Piraten, die haar, naar een oude wrede traditie, als ontbijt willen aanbieden aan het Zeemonster van Ebuda.

Ruggiero, vliegend op het gevleugeld ros (Ippogrifo) komt ook net op tijd om haar te redden en wordt waanzinnig verliefd op haar. Als zij zich tegen zijn onstuimige toenadering verzet, laat hij haar op het paard klimmen en voert haar ver weg.

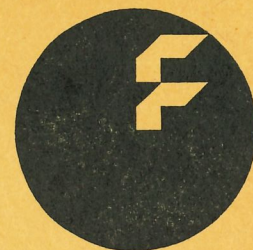
8) Het zeemonster van Ebuda

Orlando verschijnt per schip en redt Olimpia. Hij bindt de strijd aan met het zeemonster, dringt door tot in diens buik, bevestigt het scheepsanker in diens maag en redt zich daarna zwemmend van het nu stervende monster, waarna hij Olimpia uithuwelijkt aan de goede en schone Overto, hertog van Zeeland.

9) Fantastische heldendaden

Deze scène bestaat uit vier delen:

a) De avonturen van Astolfo met de mensenetende reus Caligorante, die verslagen wordt door het geluid van een wonderhoorn, en daarna met Orrilo, een elf, die dankzij een wonderhaar steeds weer herboren wordt nadat hij is gedood.

b) De heldendaden van Marfissa, een strijdende maagd, eerst tegen Pinabello, als hulp aan het oude wijf Gabrina, daarna tegen Zerbino, nog steeds ter verdediging van de oude Gabrina, en tenslotte tegen de moordzuchtige vrouwen,

c) mensenhatende amazones, die iedere man doden, die er niet in slaagt zich per nacht minstens tien van haar in bed waardig te tonen, na eerst nog overdag tien mannen, die de proef al eerder doorstonden te hebben verslagen. Alleen Guidon Selvaggio overleeft de strijd tegen Marfissa, van wie hij dacht dat zij een man was. Als hij ontdekt met een vrouw te doen te hebben, besluiten ze samen te vluchten.

d) De ontvoering van Doralice (dochter van de koning van Granada en als bruid beloofd aan Rodomonte) door de wrede moorse rover Mandricardo.

10) Het kasteel van Atlante

De tovenaars Atlante houdt Ruggiero met magische middelen vast in zijn betoverde kasteel, om hem te beletten ten strijde te trekken tegen Karel de Grote.

Ook Orlando, Bradamante, Angelica en Sacripante worden door magische krachten aangetrokken tot dit kasteel.

Onverwachts verschijnt Astolfo, die met behulp van een toverboek alle ridders en jonkvrouwen bevrijdt en er tenslotte voor zorgt, dat Bradamante Ruggiero weer terugvindt.

Terwijl Bradamante en Ruggiero, eindelijk verenigd, zich op weg begeven naar de abdij van Vallombrosa om te trouwen, ontbrandt de

11) Slag om Parijs

Terwijl alle franse ridders, als verdedigers van het heilige Romeinse Rijk, door toverkracht en door de macht der amoureuze passies op een veilige afstand worden gehouden, valt Parijs ten offer aan het beleg en de bestorming door de Moren. Karel de Grote voelt zich in het nauw gedreven en onverdedigd.

Rodomonte, één van de *moorse* koningen, klimt over de muur, komt Godslasterend in de stad terecht en zaait verwoesting en ontzetting om zich heen. Maar plotseling verschijnt Rinaldo met *christelijke* versterkingen. Hij doodt Dardinello, een jonge *moorse* koning, en geeft daarmee het sein tot de naderende moorse nederlaag.

Clorinda en Medoro, jeugdige *Moren*, bewenen hun dode koning Dardinello en worden neergeslagen door Zerbino.

Plotseling verschijnt Orlando, ten prooi aan een waanzinnige woede, terwijl een herder de uitingen van die waanzin beschrijft.

We komen te weten, dat hij zijn verstand verloren heeft toen hij ontdekte, dat Angelica verliefd is geworden op Medoro.

Dan volgt de scène, waarin we zien, hoe Angelica, bij het met geneeskrachtige kruiden behandelen van Medoro (waardoor diens in de strijd opgelopen wonden genezen) verliefd is geworden op hem en hij op haar.

Nieuwe waanzin-explosie van Orlando.

12) Het Labyrint

De laatste scène van de voorstelling speelt zich af in het labyrint, waar we getuige zijn van de verdere verwickelingen rond enkele hoofdpersonen (Rodomonte, Bradamante, Ruggiero, Isabella, Zerbino, Mandricardo, Rinaldo).

Gelijktijdig met de vier delen van de handeling, worden de toeschouwers vier

orlando furioso

---

verhalen uit het gedicht verteld. Zij handelen over erotische verhoudingen en spelen zich af in het burgerlijke milieu, waarin soortgelijke sentimentele motieven als die tot de waanzin van de ridder Orlando hebben geleid, welig tieren, al leiden zij daar meestal wel tot een compromis.

Tot slot verheft Astolfo zich op het gevleugeld ros (Ippogrifo) boven het Labyrint, in een vlucht naar de maan, waar naar het schijnt, het verstand te vinden is van de mensen, die het op aarde hebben verloren als gevolg van hun passies.

Conrad van de Weetering

Orlando Furioso

Het stuk :

'Orlando Furioso', door regisseur Ronconi 'theater van de ironie' genoemd, is alles tegelijk: mysteriespel en jaarmarkt, riddertournooi en commedia dell'arte, spektakelstuk en erotische klucht, renaissance-poëzie en heftig melodrama.

De tekst is ontleend aan 212 van de 4857 achtregelige verzen, die de totale 'Orlando' uitmaken. Door de teksten van de derde in de eerste persoon te veranderen, heeft de dichter en Dante-kenner Edoardo Sanguineti ze speelbaar gemaakt voor 40 acteurs en actrices die in totaal 102 rollen vertolken.

'Orlando Furioso' is in Italië een van die klassieke werken 'die iedereen kent maar niemand gelezen heeft.' In Nederland kreeg het enige bekendheid als 'Razende Roeland'.

De gekozen fragmenten vormen geen chronologisch verhaal, maar geven een ironische dwarsdoorsnede van de riddertijd met zijn overtrokken heldendom, liefdestrouw en troubadours. 'Orlando Furioso' wordt in Italië nog regelmatig herdrukt. Veel zegswijzen eruit zijn in de taalschat opgenomen. De personages en de verhalen over de Saracenen (Moren), Paladijnen en Christenen zijn vrij algemeen bekend, werden verkort in proza herschreven (o.a. door Calvino) en worden vaak als gegeven gebruikt door Siciliaanse poppenspelers en verhalenvertellers (Cantastorie).

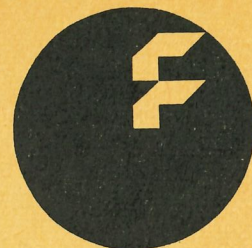
Orlando's schepper, Ludovico Ariosto, werd in 1474 in Reggio Emilia geboren. Hij overleed in 1532 in Ferrara, waar zich in de universiteitsbibliotheek het handschrift van Orlando bevindt. Ariosto schreef ook minder bekende werken, zoals 'Cassaria', 'Suppositi', 'Negromante' en 'Lena'.

'Orlando Furioso' is te beschouwen als een vervolg op 'Orlando Innamorato' ('Orlando verliefd') van Boiardo; deze dichter schiep een nieuwe poëtische wereld, welke door Ariosto verrijkt werd. Mede uit kritiek op de brokkelige structuur van 'Orlando' schreef Torquato Tasso later zijn 'Jeruzalem bevrijd'. De drie hoofdlijnen van het werk zijn de strijd tussen het Turkse oosten en het christelijke westen, de liefde van Orlando voor Angelica en de liefde van Ruggiero voor Bradamante, waaruit later het geslacht van de d'Este (heren van Ferrara) is ontstaan.

Over encenering en publiek

(uitlatingen van Ronconi en Sanguineti in het Italiaanse theatertijdschrift 'Sipario')

'Het gaat om een spektakel dat absoluut ondenkbaar is in een traditioneel theater; het is een voorstelling die het publiek letterlijk in beweging brengt,

onderling verdeelt en weer tezamen voegt. De normale spelregels van het toneel worden doelbewust verbroken. Ieder moment is een om zichzelf gekozen verrassingsmoment in deze ontmoeting met het ongewone; een enkele toeschouwer is praktisch niet in staat alles te zien, iedereen bouwt zijn eigen voorstelling op, en komt voortdurend voor een keus te staan.

De meeste acteurs vervullen twee of drie rollen en zij, die er maar een vervullen, zijn genoodzaakt steeds op verschillende plaatsen tussen het publiek te verschijnen. Zo wordt ieder personage door het publiek steeds weer vanuit een andere hoek gezien, en verkrijgt het een meervoudig perspectief. Het gaat om een montage die voor bepaalde fragmenten vaststaat en voor andere fragmenten volledig van het toeval afhangt, b.v. van de vraag of de acteur tussen het gewoel van het publiek contact met zijn tegenspeler kan krijgen. Het was voor ons absoluut noodzakelijk de hele theatrale situatie open te scheuren en de toeschouwers te dwingen, hun gedrag te bepalen ten opzichte van wat ze zien, anders dan bij andere vooruitstrevende theatervormen die gebaseerd blijven op eenduidige bespiegeling. Het concept dat ons leidde bij ons werk was een voorstelling te maken die géén eenheid zou vormen; waarbij niet iedere toeschouwer hetzelfde te zien krijgt en die niet logisch te reconstrueren of na te vertellen valt.

Wij kozen Ariosto als dichter van de ironie, om ironisch theater te maken. Het gaat er uitsluitend om dat het publiek zich amuseert en verrast wordt, en verder wilden wij graag de reacties meten en de vraag bezien of onze werkwijze mogelijkheden inhoudt voor een nieuwe speelttekst die hedendaags volktheater zou kunnen worden. Het werk bevat een kiem die zou kunnen uitgroeien tot een nieuwe actuele theatervorm, actueel door de montage en de veelvormigheid. Misschien hebben we Ariosto's tekst gebruikt als voorwendsel om dáárnaar te zoeken, als een eerste verkenning.

Alles draait om het idee dat het publiek niet een eenheid vormt maar dat ieder van de aanwezigen wordt 'bekleed' met zijn eigen mogelijkheid tot deelneming, interpretatie en begrip. Het is misschien de eerste keer dat de mythe van de publieksparticipatie gerealiseerd is. Het publiek wordt in de voorstelling betrokken volgens democratische principes, waarbij ieders reacties, volgens eigen regels in zichzelf gerijpt en herkend, gezamenlijk tot gelding kunnen komen. Wij dragen motieven aan voor die absoluut persoonlijke keus.'

De regisseur :

Luca Ronconi heeft zich in de afgelopen jaren doen kennen als de meest inventieve en verbeeldingsrijke Italiaanse regisseur sinds de opkomst van Franco Zeffirelli. Zijn eerste grote succes was een regie in Marat/Sade-stijl van het Jacobeaanse stuk 'The Changeling'. Samen met een beeldhouwer maakte hij een opvallende voorstelling van 'Richard III' met Vittorio Gassman in de titelrol. Aanvankelijk had hij moeite om zijn revolutionaire benadering van het toneel ingang te doen vinden bij de in de vertrouwde tradities opgegroeide Italiaanse acteurs, maar voor 'Orlando Furioso' heeft hij een even enthousiaste als bekwame groep van getalenteerde jonge spelers weten te verzamelen die zich dankbaar toonden voor de kans om door de conventies van het Italiaanse toneelleven heen te breken.

orlando furioso

A Renaissance 'happening'

'Orlando furioso' is basically a happening. The audience is obliged to take part because the action is going on simultaneously in various points of the acting area, and as the platforms on wheels are manoeuvred from one side to another by stagehands and actors the audience moves with them, either for safety or in order to follow the part of the action which seems most interesting. To my opinion, 'Orlando' is the realization of a popular theatre that magically succeeds in being everything at once: the intellectuals' idea of how the latest fads in theatrical aesthetics (Grotowsky, Living, Brook, etc.) should be absorbed into a country's natural theatrical traditions; the man or woman in the street's idea of entertainment in the most simple terms, ranging from medieval romance to science fiction; and the physical experience of personally taking part in what is almost a sportive event. . .

It is part of director Luca Ronconi's plan that the average spectator should follow which part of the action interests him: the erotic, the grotesque, the epic, the pageantry. But it is not impossible to follow it all. There is never a boring moment and the action rises to a crescendo of excitement with the Battle of Paris, Orlando's madness and the stunning climax when Astolfo rises into the sky on the back of a science-fiction Hippogryphon, announcing that he is off to the moon to look for Orlando's lost sanity.

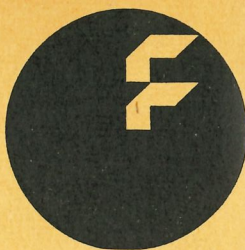
Perhaps the most exciting thing about 'Orlando' is that Ronconi manages to combine all the elements of Italian theatre, from the symbolism of the miracle plays to the Paduan dialect comedies in the Piazza, from the Commedia dell'Arte to the rites of religious processions, carnival parades and Sicilian puppetry, with a thorough dosage of operatic declamation (the actors convey the sense of Ariosto's parody of medieval chivalry by their melodramatic acting of certain scenes). And all done as if in a fairground. A real Renaissance Fun Palace.

The Italian tendency to over-intellectualize their theatre drives audiences away. But 'Orlando', by chance as much as by design, has turned into an event of historical significance.

John Francis Lane

Orlando Furioso

Rolverdeling

		Het Zeemonster van Ebuda :
Edmonda Aldini Dorotea Aslanidis Rodolfo Baldini Nino Bignamini	<i>Bradamante</i>	
Paolo Bonetti	<i>Elfen boodschapper</i>	<i>Arbante</i> <i>Wapenknecht van Cimosco</i> <i>Wapenknecht van Cimosco</i>
Emilio Bonucci Liu Bosisio Pierangelo Civera Enzo Consoli Ambra Danon Duilio del Prete Luca de Mata Luigi Diberti Alberto Donatelli Antonio Fattorini Massimo Foschi Marco Galletti Paola Gassmann Cesare Gelli Graziano Giusti Maria Grazia Grassini Romano Malaspina Pino Manzari	<i>Herbergier</i> <i>Pinabello</i> <i>Astolfo</i> <i>Dwerg van Gradasso</i> <i>Ruggiero</i> <i>Rinaldo</i> <i>Orlando</i> <i>Gradasso</i> <i>Ferraù</i> <i>Tovenaar Atlante</i>	<i>Alcina</i> <i>Jonkvrouw van Ebuda</i> <i>Dochter van Cimosco</i> <i>Cimosco fries koning</i>
Marzio Margine Mariangela Melato Maurizio Merli Aldo Miranda Carlo Montagna Sergio Nicolai Anna Nicora Ottavia Piccolo Michele Placido Giancarlo Prati Armando Pugliese Aldo Puglisi Anna Rossini Rosabianca Scerrino Paola Tanziani	<i>Olimpia</i> <i>Sacripante</i> <i>Angelica</i> <i>Zoon van herbergier</i> <i>Boodschapper te paard</i> <i>Heremiet</i> <i>Jonkvrouw van Pinabello</i>	<i>Bireno</i> <i>Rover</i> <i>Burger van Ebuda</i> <i>Zeerover van Ebuda</i> <i>Betoverde herder</i> <i>Oude Hollander in boot</i> <i>Zeerover van Ebuda</i> <i>Fee Melissa</i>
Gabriele Tozzi Renata Zamengo		<i>Wapenknecht van Cimosco</i>

holland festival '70

Marfisa :	Beleg van Parijs :	Orlando's waanzin :
<i>Guidon Selvaggio</i> <i>Orrilo</i> <i>Bewoner van Caïro</i> <i>Gabrina</i> <i>Dwerg van Doralice</i> <i>Grifone</i> <i>Caligorante</i> <i>Doralice</i> <i>Mandricardo</i> <i>Marfisa</i> <i>Oberto hertog van Zeeland</i> <i>Aquilante</i> <i>Moordzuchtige vrouw</i> <i>Burger van Caïro</i> <i>Burger van Caïro</i> <i>Koningin van de moordzuchtige vrouwen</i> <i>Aanvoerder van Doralice</i> <i>Moordzuchtige vrouw</i>	<i>Isabella</i> <i>Herder</i> <i>Moors soldaat</i> <i>Dardinello</i> <i>Moors soldaat</i> <i>Zerbino</i> <i>Parijse</i> <i>Moorse dwerg</i> <i>Moors soldaat</i> <i>Karel de Grote</i> <i>Agramante</i> <i>Moors soldaat</i> <i>Medoro</i> <i>Parijzenaar</i> <i>Moors soldaat</i> <i>Rodomonte</i> <i>Moors soldaat</i> <i>Moors soldaat</i> <i>Parijzenaar</i> <i>Parijse monnik</i> <i>Parijse</i> <i>Parijse</i> <i>Cloridano</i>	<i>De razernij</i> <i>Elf</i> <i>De Griek</i> <i>Fausto Latini</i> <i>Min van Argia</i> <i>De heer van de beker</i> <i>Vrouw van herbergier</i> <i>Dwerg van de koningin</i> <i>Adonio</i> <i>Fiametta</i> <i>Anselmo Giudice</i> <i>Heremiet</i> <i>Fiordispina</i> <i>Ricciardetto</i> <i>Dienaar van Anselmo</i> <i>Herbergier</i> <i>Violante</i> <i>knecht van herbergier</i> <i>Sterrenwichelaar</i> <i>Malagigi</i> <i>Laaghartige Etiopiër</i> <i>Argia</i> <i>Slangenvrouw</i> <i>Vrouw van de beker</i> <i>Astolfo koning der Longobarden</i> <i>Koningin van de Longobarden</i>